

Krásně je na světě, když na své můžu ... si odpovím sám. (K.Plíhal)

my way

2008/květen

List českých liberálů

9. 5. 2008 - Deník

Ministr Říman přichází s návrhem na redukci investičních pobídek. Staré mají být nahrazeny novými podporujícími výzkum a špičkové technologie. Tento návrh je překvapivý. Pro ODS patřila kritika pobídek do základního kánonu od jejich zavedení v 90letech. To, že návrh na jejich redukci přichází až téměř po dvou letech vládnutí konzervativců, prokazuje jejich laxnost k přikázání „modré knihy“. Říman odmítá obecně pobídky pro křivení trhu, ale jím navrhované nové pobídky budou činit totéž.

Druhá díra v lodi

V praxi vidíme konflikt mezi konzervativní praxí, v protikladu s katedrovým liberalismem. Země jako Irsko a Estonsko, pobídky nepoužívají. Státní zásahy do ekonomiky pobídkami údajně pomohly nastartovat ekonomický růst.

Výtečný konzervativní praktik Ronald Regan odpověděl na otázku, zda zavede odvetné

Pobídky, polovičatá ODS

ochranářské opatření (clo) proti firmám ze státu, který jej uvalil na výrobce z USA slovy, „pokud někdo udělá do lodi pod čarou ponoru díru, řešením není udělat vedle druhou“.

Chyba chybu neneguje, ale naopak škody se načítají. Porevoluční vlády udělaly značné chyby v oblasti privatizace, nedotažení restitucí, polovičatosti reforem, zanedbání práva a justice. Levicové vlády přišly s vlastní nabídkou chyb, nastartováním zadlužování pro spotřebu, podporou vyvolených firem, udržováním monopolů, posílením klientelismu a také investičními pobídkami.

Investiční pobídky vždy škodí

Nebyly rozumné za vlád levice a nejsou rozumné ani za vlád konzervativců. Škody, které podpora pro cca 240 firem napáchala v pokřivení ekonomiky, jsou značné. Přínosy střednědobě pochybné.

Deformují trh práce a poškozují menší firmy přetahováním zaměstnanců na dotovaná místa. Učinily českou ekonomiku nebezpečně závislou na automobilovém průmyslu. Miliardy stála byrokracie na úřadech, které mají pobídky na starosti. Místo rovných podmínek pro podnikání stát diskriminuje nepobízené firmy.

Volná ekonomika s minimem státních zásahů není ideologickým konceptem vhodným pouze pro přednášky na VŠ. Měl by to být cíl všech, kteří chtějí skutečnou svobodu pro jednotlivce, dlouhodobě zdravou ekonomiku a prosazují omezený a efektivní stát. Vláda by měla odolat pokušení osvětleně řídit ekonomiku. Již staletí víme, že to neumí.

Chce-li si ministr Říman zachovat důvěryhodnost léta budovanou na liberální rétorice, měl by přestat s polovičatostí a neprodleně navrhnout zrušení všech pobídek. Prospěje jak své pověsti, tak i české ekonomice.

Milan J. Hamerský, předseda Liberální reformní strany

Vážený čtenáři,

před sebou máte květnové číslo měsíčníku českých LIBERÁLŮ prezentující názor tohoto základního politického proudu na aktuální politická témata.

UVNITŘ VYDÁNÍ

Sjezd KSČM Hamerský	2
KOSOVO Dienstbier	3
Zlatuška Podpora vědy	4
Gulášek	4

Mladí Liberáli: HZDS nepatří k evropským liberálom

20.5.2008 TZ, www.mladioliberali.sk

Pre **Mladých liberálov** (ML) je neprijateľné, aby sa **LS-HZDS (Mečiarovci)** zaradila v Európskom parlamente do Aliancie liberálov a demokratov. „Európski liberáli majú záujem o nových členov, ale mali by zväziť, koho medzi seba prijímajú. Politika LS-HZDS nie je zlučiteľná s liberálnou politikou. Reagujú na vyhlásenie predsedu ALDE Watsona, že si vie predstaviť, že onedlho sa rady jeho europoslancov rozší-

ria o troch Slovákov. "Ak úspešne zavřšia integráciu do európskej demokratickej strany (EDS), je samozrejme, že ich privítame v našom klube," uviedol Watson.

"Byť liberálom neznamená prehlásiť sa za liberála v určitý výhodný okamih, ale v reálnom živote konzistentne presadzovať liberálne hodnoty a dôsledne podľa nich žiť," upozornil Švihura. O členstve v EDS má rozhodnúť jej vedenie začiatkom leta. Dnes má LS-HZDS štatút pozorovateľa a jej podpredseda Urbáni začiatkom mája vyhlá-

sil, že strana bude v najbližšom období prijatá do EDS.

ML sú občianske združenie hlásiace sa k hodnotám liberalizmu, medzi ktoré patrí sloboda a rešpekt k súkromnému vlastníctvu. Ich hlavnými témami sú ochrana súkromného vlastníctva, dodržiavanie ľudských práv a zahraničná politika. ML sa venujú aj ekonomickému vzdelávaniu mladých ľudí.

Hladovkáři

1. 6. 2008 - NP

"Kdo nepracuje, ať nejí," hřimal v jakési agitační básni Stanislav Kostka Neumann, anarchista rudé krve narozený „se stříbrnou lžičkou v ústech“, jehož bouřlivé večírky ve zděděné vile na Olšanech snad předznamenaly drogové dýchánky 60. let.

Aktivisté-„mírotvorci“ Jan Tamáš a Jan Bednář Neumanna možná nečetli. Jeho zásada (které se Neumann svým bohémským životním stylem držel sotva příležitostně) jim však není vůbec cizí. Ostatně, jistý Karl Marx byl o zásadnosti spojení práce a člověka přesvědčen už dávno. A kdo jiný dostojí sloganům básníka a traktátům filosofa než český pacifista?

Situace je přitom tolik vážná. Zlotřilí Američané ve své nenasytné rozpínavosti nám

zde (na výsostném českém palouku v Brdech) zamýšlejí postavit radarovou stanicí! Sotva poslední Rus v uniformě zmizel za hranicemi, vnutí se nám ti vlezlí a všehoschopní vrazi z Vietnamu, Afghánistánu,

Iráku....a bůhví odkud ještě! Tomu hrdý, upřímný, čestný a nějaké hochy z Texasu či New Yorku o hlavu (ne-li o dvě!) civilizace převyšující Čech musí zabránit. Ještě nám ti Amíci seberou naši tradiční kuchyni a nastolí diktaturu hamburgerů a coly. Potom raději umřeme hladu!

Aby nám (maloměšťákům a venkovanům) konečně došlo, jaké je to strádati hladem, vzali na sebe „mučedníci“ Tamáš a Bednář svatý úděl a vyhlásili v nerovném boji

Vít Procházka

se zkaženým imperialismem hladovku. Asi se styděli za vlastní národ, který se za pár korunek navíc na dotace hodlal s „bezprecedentním narušením suverenity“ milostivě smířit. To, čeho nebylo schopno deset milionů, dokázali dva osvícení „humanisté“. Nasadí holý život jako poslední zbraň proti opovrhlivému nepříteli.

Co čekají? Že se Češi chytí za nos, prožou a budou své antiradarové světoce následovat? To je naivní (chce se mi napsat až blbě) vidění do budoucna. Zdejší poměry masové zánícení pro věc nepřipouštějí. Kdo žádá změnu, měl by namísto hladovky trávit dny konstruováním stroje času, neboť jinak se do věku husitské revoluce dopravit nelze. Něco takového Tamáš s Bednářem neplánují. Proto jim nezbude než se postupně začít smířovat s tím, že svým teatrálním hrdinstvím české soukmenovce brzy omrzí.

Klidná komunistická síla

23. 5. 2008 - Milan J.Hamerský, NP

Sjezd KSČM v Hradci Králové proběhl nad očekáváním poklidně. Na VII. sjezdu komunisté fakticky potvrdili dosavadní vedení. Tím delegáti sjezdu jasně deklarovali, že potvrdí dosavadní politiku vedení strany. Expředsedá a hlavní kritik současného vedení Grebeníček na sjezdu pro porážku nedorazil.

Prezidentská volba

Komunisté bravurně prošli únorovou prezidentskou volbou. Jen díky jejich politice se Švejnar stal relevantním kandidátem. Bez jejich podpory by ztrácel na Klause u veřejnosti více než deset procent. Chytře prezentovali populistické požadavky na zelené a socialisty. Rozehráli mistrovskou hru s podporou Švejnara v první volbě.

Díky neserióznosti zelených, kteří proti původním slibům prosadili veřejnou volbu, nedošlo ke zvolení Klause hlasy socialistů a komunisté mohli dále zvyšovat svoji cenu. Paroubek se přepočítal, když se je pokusil ponížít. Postavení Bobošíkové do druhé volby prezidenta byl perfektní tah, kterým ukázali svoji sílu, samostatnost a neodvozenost od přání ČSSD.

Sjezd potvrdil, že komunisté jsou nejstabilnější českou politickou stranou ve sněmov-

ně. Nenávisti šířající lidovce a zelené tlačící je až na hranu volitelnosti nebo konfrontace regionů a několika rebelů mezi poslanci s vedením ODS, jsou soudruzi ušetřeni. Vládní strany čekají do roka volební sjezdy, kde předsedové nebudou mít nic jistého.

Předseda ČSSD Jiří Paroubek dal hlavu pod sekeru prosazením přímé volby předsedy všemi členy strany, pravděpodobně za rok už nebude předsedou hlavní opoziční strany. Filipovi hoši mají mandát a „klid na práci“ až do roku 2012.

Kádry z komunální politiky

Předpoklady o postupném „vymírání“ komunistů a jejich pozvolném slábnutí se nepotvrdily. Od listopadu 1989 si stále udržují významné pozice jak v celostátní politice, tak především v komunální. Vedle dvaceti šesti poslanců a tří senátorů, mají sto padesát sedm krajských zastupitelů (ČSSD 105, KDU-ČSL 72) a stovky starostů mezi více než čtyřmi tisíci zastupiteli obcí a měst. Široká komunální základna jim zajistí dostatek „kádrů“ na desetiletí.

Komunisté dobře odolávají různým tlakům. Dva senátoři (z nichž jeden je bývalý člen KSČ) se je léta pokouší nesmyslně

a naštěstí neúspěšně zakázat. Socialisté s nimi koketují a využívají jak to jen jde pro posílení své pozice. ODS se jich neštítí, když jde o zobchodování personálních voleb prezidenta nebo členů nejrůznějších (mediálních) rad ve sněmovně. Zelení a lidovci se proti nim vymezují především z důvodů oslabování své role jazýčku na vahách.

Změny nejsou, mají čas

Soudruzi si na sjezdu schválili pokračování strategie balancování mezi úplným radikálismem a zapletením se s politikou odpovědností, která jim zajišťuje podporu kolem patnácti procent. Experimenty se změnou názvu a podbízení se socialistům nemají zapotřebí. Byl by to jejich konec.

Pozorně sledují své (ex)komunistické partnery po Evropě, především vývoj Leviče v Německu (spojení exkomunistů, odborářů a odpadlíků od socialistů) pro ně bude inspirativní. Přestože jsou menší levicovou stranou v opozici, daří se jim udržet značnou podporu vedle „hlavní opozice“ ČSSD, jejichž protivládní rétorika je mnohdy nevěrohodná.

Pro demokraty není dobrá vizitka, že na nejbližší čtyři roky jsou komunisté jedinou vypočitatelnou „klidnou silou“.

Česká vláda uvízla v pasti Kosova

26. 5. 2008 - HN

Českou vládu nic nenutilo uznat nezávislost Kosova. Evropská unie ponechala svým členským státům volnost rozhodnout se podle vlastních podmínek a v souladu s mezinárodním právem.

Nezávislost Kosova je s mezinárodním právem v přímém rozporu. Helsinská konference v roce 1975 rozhodla, že hranice v Evropě lze měnit pouze se souhlasem těch, kterých se změna týká. Podle rezoluce

1244 Rady bezpečnosti OSN, přijaté při ukončení bombardování Jugoslávie, je Kosovo její součástí, dnes nástupnického Srbska.

Rezoluce platí. Rada bezpečnosti ji nezrušila a nezruší, protože podobný návrh by vetovalo Rusko, asi také Čína, a možná by nezískala ani většinu nestálých členů. Tři čtvrtiny světových států Kosovo neuznávají. Rezoluci ne-

Jiří Dienstbier, novinář

lze zrušit ani z praktických důvodů. Na jejím základě je v Kosovu správa OSN a jednotky KFOR, včetně českých vojáků, by jejím zrušením ztratily právní základ svého působení. Není možné tvářit se, že rezoluce OSN v něčem platí a v něčem ne.

Je trpkou ironií, že vláda rozhodla o uznání v Teplicích, v někdejší pohraničí, odtrženém od Československa mnichovskou dohodou. Odříznutí části území státu s argumentem, že tamější obyvatelé se etnicky liší od většiny obyvatelstva, je kopií Mnichova. Na počátku 21. století lze stěží pochopit, že tento princip lze ještě uplatňovat vůbec, a v české politice zvláště.

Kosovo není stát, ale protektorát. Doplnění správy OSN správou EU tento protektorát ještě zesiluje. Moc v Kosovu mají na všech úrovních představitelé

Kosovské osvobozené armády, která v devadesátých letech spustila válku a po jejím ukončení bylo pod jejím vedením vyhnáno z provincie čtvrt milionu srbských obyvatel, uloupen jejich majetek a byla zničena více než stovka kostelů a klášterů, z nichž mnohé patří ke světovému kulturnímu dědictví.

Vláda rozhodla v rozporu s názory většiny českých obyvatel, většiny poslanců a členů politických stran včetně vládních a také v rozporu s proklamovanou prioritou české politiky podporovat stabilizaci Balkánu a přispívat k začlenění jeho zemí do evropské integrace. Pro příspěvek k přeměně Kosova není třeba uznávat nezávislost. Neuznáváme například Tchaj-wan, a naše vztahy s ním jsou dobré.

Vláda rozhodla, ale k formálnímu aktu uznání dosud nedošlo. Zbývá tedy ještě jistý prostor k přemýšlení, zda chce Česká republika patřit ke státům, vědomých si toho, že bez respektu k mezinárodnímu právu není možné ani úspěšně stabilizovat Balkán, ani řešit další problémy současného světa. O respektu k vlastním občanům nemluvě.

Jak vyhnat piráty ze silnic

12. 5. 2008 - T. Munzi, Týden

Většina mi snad dá za pravdu: na českých silnicích není bezpečno. Statistika jsou temné. Bičem na řidiče se podle návrhu ministerstva vnitra má stát nový způsob výpočtu sazeb povinného ručení. Nebyly by stanovovány jen podle obsahu motoru a délky provozu bez škod, ale i podle trestných bodů.

Tento posun snad trochu pomůže. Bude však na vykutálené české řidiče stačit? Langerova změna vychází z pojistných principů, kdy je nutné do systému zabudovat potřebné mechanismy proti zneužívání v podobě morálního hazardérství i metod, jak eliminovat přenášení rizik z méně odpovědných řidičů na ty odpovědné... Na druhou stranu v logice tohoto posunu vpřed bychom neměli intelektuálně zastydnout.

Stojí za to nastínit další možný vývoj, který by vedl k většímu bezpečí na silnicích. Pokud chce být Ivan Langer skutečný revolucionář, který sníží počet náhrobků kolem českých silnic, měl by navrhnout úplnou svobodu pojišťovněm v bonusové a malusové politice. Tak by vznikl skutečně svobodný, tedy normální pojišťovací trh s odpovědností šoférů a s riziky. Pojišťovny by měly mít možnost uzavřít povinné ručení s tím, s kým nechtějí. Vznikla by černá listina silničních pirátů a pojišťovacích podvodníků, která by po vzoru mezibankovních úvěrových registrů postupně oddělovala zrna od plev.

Je nutné jasně a politicky nekorektně říct: jediným eliminátorem silničních gaunerů ze silnic je jejich soukromá prohibitivní diskriminace přirozenými tržními silami. Různé megalomanské globálně-bezpečnostní akce mají totiž vždy pouze dočasný charakter a

jsou při nich šikanováni i ti slušní. Nutná je spolupráce pojišťoven, provozovatelů silnic a policie na tom, aby pomocí metody cukru a biče dostatečně motivovala řidiče k bezpečné a odpovědné jízdě. Do budoucna by mělo existovat co nejméně soukromých provozovatelů silnic, kteří rozhodně nebudou mít zájem na tom, aby byli platící klienti obtěžováni a ohrožováni piráty.

Výsledek? Nebezpeční maniaci by dopadli jako britští chuligáni s doživotním zákazem vstupu na stadiony. Bezohlední riskéři by platili pojistné sazby v hodnotách blížících se ročnímu odpisu auta. A kolik by platili slušní? Rozhodně ne tolik jako dnes, kdy díky silničnímu socialismu doplácí na silniční piráty a pojišťovací podvodníky.

Autor je ekonom, externí pedagog VŠE

Proč si univerzity zaslouží podporu

28. 5. 2008 - Právo

Ministerstvo zdravotnictví obvinilo rektora Univerzity Karlovy profesora Hampla ze selhání v souvislosti s vyhoceným stavem jednání kolem připravovaného zákona o univerzitních nemocnicích. Je to však rektor Hampl i akademický senát UK, kdo si zaslouží jednoznačnou podporu.

Připomínky dávaly univerzity jednotlivě i prostřednictvím reprezentace vysokých škol včas a důrazně. Ministerstvo je nevezalo v potaz a věcný návrh nechalo schválit vládou. Nebylo by korektní vrátit se k záměru a nejdříve zpracovat obecné principy, na kterých by měl oboustranně schůdný model změny formy fakultních nemocnic spočívat?

Univerzity, a se svými pěti lékařskými fakultami zejména UK, ministerstvo vydírá. Ministr si zajistil loajalitu ředitelů nemocnic vyhazovými jejich předchůdců, kteří mohli mít odborné i manažerské předpoklady k výkonu funkce, provinili se však tím, že vyjádřili nesouhlas s politickou koncepcí ministra. Ti byli také jediní, kdo vedení ministerstva podpořili.

Výzkum a související špičková péče

je ve světě spojena s profesory propojujícími prostředí akademického výzkumu s klinickým působením. Univerzity jsou ovšem v pojetí vedení ministerstva jen příživníci nemocnic a jediní, o co se jedná, jsou toky peněz bez ohledu na důvod jejich vynakládání.

Je zvláštní, když ministerstvo argumentuje potřebou narovnat "výnosy" z vědecké činnosti a poukazuje na to, že lékařské fakulty jsou nositeli rostoucích podílů financovaných výzkumných projektů "na úkor" nemocnic. Je totiž evidentní, že částky na výzkum nejsou výnosem, ale nákladem výzkumné činnosti, a že na jejím skutečném výnosu, totiž praktickém užívání nových poznatků v péči o pacienty, samo zřejmě nemocnice participují bez jakékoli další úhrady těm, kdo s novými poznatky přicházejí.

Pokud by univerzity měly být akcionáři nemocnic, vedlo by to kromě problémů, na které upozorňují univerzity, i k výraznému omezení autonomie VŠ. Převzaly

by totiž odpovědnost za majetek, na jehož hospodaření nemohou mít ve srovnání se státem vliv.

Univerzitám by se o hodnotu akcií navýšil majetek. Avšak bez odstranění příčin deficitního hospodaření nemocnic vykonávajících komplexní péči by klesala jeho hodnota o pasiva nemocnic.

Ministerstvem slibovaný zákaz privatizace státního podílu dost dobře nemůže být dodržen, pokud se nemocnice jako akciová společnost zadluží. Vyhlásí-li na zadluženou akciovou společnost její

věřitel konkurz, bude rozhodovací síla univerzity velmi malá a jiná cesta než převod alespoň části akcií investovi, který by zadluženou obchodní společnost zachránil, existovat nebude. Primátor Pavel Bém deklaroval, že ODS preferuje "osvědčená řešení". V souvislosti s výukou i výzkumem je však takovým osvědčeným řešením maximální míra autonomie vysokých škol a svoboda rozhodovat věci akademické bez podřízenosti vnuceným ekonomickým závazkům.

Rektor UK je jasně pro zachování osvědčených řešení a má na své straně i akademickou obec lékařských fakult, kterou lze z ne-znalosti principů fungování renomovaných univerzitních nemocnic v zahraničí podezřít jen těžko. Pokud akademici ministerstvu podlehnou, bude to na škodu nejen kvalitě přípravy mediků u nás, ale i postavení univerzit obecně. Negativně se to promítne i na úrovni lékařské péče, kterou bez fungujících lékařských fakult časem pocítí i širší veřejnost.

Jiří Zlatuška, děkan

DIENSTBIERŮV ŠVESTKOVÝ GULÁŠ

1 kg hovězí klišky, 1 kg cibule, sádlo

1/4 kg švestkových povidel

sůl, pepř, ostrá feferonka

3 stroužky česneku

Nakrájenou cibuli dusíme, až pořádně změkne. Klišku nakrájenou na kostičky opečeme na sádle, podlijeme, posolíme a opepříme, přidáme cibuli, švestková povidla a feferonku a na mírném ohni za občasného podlévání dusíme. Když je maso měkké a než hotový guláš odstavíme, vmícháme utřený česnek. Můžeme jíst hned, ale lepší je nechat guláš přes noc v chladném prostředí, aby se chutě řádně proluly. Podáváme s houskovým knedlíkem.

my way měsíčník českých liberálů

vydávají: Liberální reformní strana   www.liberalove.cz   ;   info@liberalove.cz
 Institut K. H. Borovského   www.ikhb.cz   ;   ikhb@volny.cz

5 / 2008